

Máváš křídly

Petr Kolář

Pták padá vzhůru k nebi závratně sám,
na prázdnou cestu vrhá stín, vrhá stín.
Jen chvíli nedýchej začíná tát,
to rozpouští se láska v nás.

Už smích tvůj neosvítí ve tmě mou tvář.
Srpnovou nocí padá sníh, padá sníh.
Jen chvíli nedýchej, nesmíš se bát,
neumíš létat, nechceš stát.
Máváš křídly.

Oblohou plují skály nenávratné,
doteky prstů, tajný žár, tajný žár.
Jen chvíli nedýchej, začíná plát
hranice z dopisů a snů.

Už smích tvůj neosvítí ve tmě mou tvář.
Srpnovou nocí padá sníh, padá sníh.
Jen chvíli nedýchej, nesmíš se bát,
neumíš létat, nechceš stát.
Máváš křídly.